

[Jørgen Tved]

lovforslaget skal der altså nu afses et ekstra styk personale til fast vagt, uden at personalenormeringen må forøges. Derfor rejser der sig nogle spørgsmål, som jeg vil bede justitsministeren svare på.

Hvorledes vil man opfylde de synspunkter, der gives udtryk for i bemærkningerne, hvor det fremhæves, at forbedrede forhold for patienterne afhænger af, »at der afsættes de fornødne midler til at sikre patienterne sygehusophold under tidssvarende forhold og fysiske rammer, herunder med hensyn til udstyr, lokaler og bygninger, personale, beskæftigelses- og uddannelsesmuligheder m.v.«.

Længere henne i bemærkningerne slås det fast, at det er amtskommuner m.fl., der skal sikre, at sygehuse indrettes som beskrevet. Men samtidig siges det, at det ikke indebærer nogen udvidelse af de forpligtelser, der allerede i dag påhviler amtskommunerne, hvorfor det kan ske inden for de eksisterende bevillingsmæssige rammer.

Det må efter vores mening bero på manglende kendskab til de faktiske forhold på de psykiatriske sygehuse. Man kan ikke få nogen af personalegrupper, der arbejder inden for området, til at erkende, at de intentioner, der fremgår af bemærkningerne til forslaget, kan gennemføres uden udvidelse af de budgetmæssige rammer. Men hvis justitsministeren kan, er det naturligvis fint, han må da blot fortælle os andre, hvordan det så kan lade sig gøre.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det er naturligt for mig først og fremmest at sige tak til det flertal af ordførere – og dermed kan jeg vel også regne med et flertal af medlemmer her i tinget – der har givet tilslutning til hovedlinjerne i dette lovforslag.

Jeg synes, at disse ordførere alle har fremdraget meget væsentlige punkter i den meget stærke forbedring, der er sket af retssikkerheden igennem dette lovforslag. Det er blevet fremhævet af hr. Fischer, fru Elsebeth Kock-Petersen, fru Kirsten Lee, fru Yvonne Herløv Andersen, hr. Poulsgaard og hr. Kristian R. Kristensen.

Jeg kan give tilslutning til de synspunkter, der er fremkommet fra disse 6 ordførere vedrørende væsentlige punkter. Det kan selvfølgelig ikke være anderledes, end at der også er forskellige spørgsmål i forbindelse med denne

lovgivning, hvor ordførerne kunne stå lidt tvivlende over for, om det havde den rigtige formulering. Derfor deler jeg også den opfattelse, som er nævnt, at det er nok et lovforslag, som Folketinget, Retsudvalget bliver det vel, skal give sig tilstrækkelig tid til at behandle.

Jeg synes også, at vi i betragtning af, at den tidligere lov ligger mere end 50 år tilbage i tiden, har lov til i Folketinget at give os tid til en grundig behandling, og der er vel også behov for at rejse forskellige spørgsmål i betragtning af det meget vanskelige emne, det her drejer sig om.

Fru Kirsten Lee fremkom med den udtalelse, at her står vi med et udspil, der er et godt grundlag. Det håber jeg også, og jeg mener, at vi gjorde det allerede efter den betænkning, der kom fra udvalget, som landsdommer Kallehaug var formand for, og som vi jo har fulgt i det væsentlige – der er et par steder, hvor der var flertal og mindretal. Jeg synes, at udvalget har gjort et fremragende arbejde. På en række punkter kunne man jo nok tænke sig at opgaven måtte være svær. Vi er inde på et meget følelsesbetonet område, og vi er også inde på et område, hvor der blandt de repræsentanter, der var i udvalget, er meget forskellige interesser. Alligevel synes jeg, det er lykkedes godt, så vi har haft et virkelig godt grundlag at lovgive på. Det har vi også fulgt med henblik på at styrke retssikkerheden.

Fra anden side har der været kritiske bemærkninger. Der var kritiske bemærkninger fra hr. Carsten Andersen. Hr. Carsten Andersen har jo også i dag skrevet en artikel om det og har i den fremhævet – jeg tillader mig at citere fra Politiken:

»Der er ikke sket et opgør med anvendelsen af tvang i psykiatrien – snarere en cementering af – at tvang er en almindelig forekommende handling i forbindelse med psykiatri over for de mennesker, som ikke umiddelbart er indstillet på at lade sig helbrede med de behandlingsforslag, lægerne foreslår.«

Jeg synes ikke, det er en helt rimelig måde at omtale det, dette her drejer sig om, på. Jeg synes, det er en forvrængning af de faktiske forhold, hvis man taler om udvidelse af tvangen. Man må ikke glemme, at hele sygehusvæsenet i Danmark, herunder også den psykiatriske del, har karakter af et gratis tilbud til borgerne om frivillig behandling af sygdomme, såvel somatiske som psykiske lidelser.